

František HALAS

Smrt

Vysmát se stínu když za zády se krčí strachy bez sebe
smrt rychle zhasí tvář
a novou hvězdu rozžehne

Naslouchejte něžnému praskotu jejich čistých kroků
ten praskot slychávali jsme při česání dlouhých vlasů žen
za umírání lásek

V kamení hlíně zasuto je žití naše
pro ztrátu hadí koruny své hlavy neplačte
ta země nás už necítí

Tisíckrát polykající štěstí polkli jsme jen smrt
nápadníci hrobů hlas volá
přes bdělost kohoutů za kuropění

V dutině noci nepovšimnut leží roh hojnosti
smrt jej vysypává a umrlec v ústech hvězdu
milosti spánku se dovolává

Hřbitov je nasát jedy nebesa nikdy je nepřijmou
Kristus rozežraný měděnkou dotrpěl
přízraky shrbených stínů znovu prodávají jej

(Kohout plaší smrt)